

говото изявление да се даде абсолютно довърие и да се основе рѣшението на Народното Събрание по правилността на избора му. Които сѫ за предложението да дигнатъ рѣка!

Почти сички рѣцѣ се дигнахж!

Кардашеву биеше сърдцето до пукване.

Какъ завиждаше той на Крушкова!

— Господинъ Крушковъ! Давамъ ви думата! — извика прѣдсѣдателътъ съ леко покъртенъ гласъ.

Сички очи се обърнахж къмъ Крушкова.

Той стана.

Настанъ гробно мълчание. Диханията се затаихж.

— Господа Народни Прѣставители! — каза съ самонувъренъ и спокоенъ видъ Крушковъ — Въ денътъ на избора ми азъ имахъ точно трийсетъ години и шестъ дена!

И сѣдна.

Горещи ржкоплѣскания го поздравиха отъ една страна на камарата; другата остана ледна. Оние, които плѣскахж се червяхж, защото чувствовахж, че ржкоплѣщащъ на единъ срамъ. Но Крушковъ остана спокоенъ.

Изборътъ му бѣше отвѣрденъ!

Кардашевъ се спогледа втрѣщенъ съ Тачева, който му каза огорченъ:

— Излъга, какъ го не бѣ срамъ! Азъ го уважавахъ до днесъ това момче.

Въ сѫщия мигъ, когато приятелитѣ му долу, идяха да му стискатъ рѣката, съчувственицитѣ му горѣ, го зафалиха.

Госпожата съ писанитѣ очи и малкитѣ рѣцѣ, усмихна се приятно и промълвя къмъ Матилда:

— Умница!

— Да бѣше нѣкой будала, щеше да влѣзе въ примаката — казваше се по-нататъкъ.